

NECROLÒGICA

Jordi Riera i Paredes

A hir al migdia es va celebrar en el tanatori de Sant Gervasi (Barcelona), el funeral per Jordi Riera i Paredes, de 40 anys, Director de l'Àrea d'Assessoria i Promoció de la Cambra de Comerç de Sabadell.

En Jordi Riera va morir dissabte per la tarda, víctima d'una llarga malaltia, contra la que va lluitar aferrissadament al llarg dels darrers anys, donant a tots un exemple de coratge i entesa.

Malgrat la malaltia, en Jordi va continuar desenvolupant la seva activitat professional a la Cambra fins al final i quan ja era evident que les seves forces li feien del tot impossible continuar amb les responsabilitats pròpies del seu càrrec.

«Avui no estic massa bé, demà continuarem». I ho deia als seus col·laboradors amb la naturalitat i senzillesa de les persones que son grans d'esperit. Ho deia amb la fortalesa de qui, en el fons, és conscient del seu estat de salut, però que no vol preocupar als qui l'envolten.

No havíem vist mai una persona lluitar tant com ell ho va fer. Malgrat les sessions de

quimioteràpia, els habituals i regulars ingressos hospitalaris i les proves clíniques, malgrat tot el que comporta viure més de quatre anys amb aquesta malaltia, en Jordi tornava a la Cambra, preparava les seves reunions i comentava, amb un somriure als llavis, «anem per feina».

El miràvem, ens mirava i no calia dir res més. Ens ocupàvem de l'organització d'una determinada activitat cambral, de la propera visita d'una delegació estrangera, de l'evolució d'un estudi tècnic... Supervisava cadascun d'aquests projectes i ho feia amb dificultat, però ho feia

No sabem en quin lloc trobava la força necessària, ni tampoc com era possible que una persona amb les seves circumstàncies, fos capaç de mantenir aquella actitud positiva i ferma davant la vida. Però la veritat és que era així. Nosaltres en vàrem ser testimonis directes.

Sovint li fèiem broma i quan alguna prova mèdica no havia sortit bé, li dèiem «podem perdre una batalla, Jordi, però hem de guanyar la guerra». Ell acostumava a afirmar amb el

Jordi Riera i Paredes

cap i continuava a la seva taula, tot mirant el seu ordinador i revisant l'agenda del dia.

Quan parlava de la seva família, de la seva esposa o del seu fill ho feia amb una brillantor especial en els seus ulls. Nosaltres l'escoltàvem, ens contagjàvem de la seva il·lusió i de les seves ganes de viure i per uns minuts, això era solament el que importava.

Ens va arribar la notícia aquest darrer cap de setmana. En Jordi havia mort. I encara ara, malgrat aquesta terrible realitat, ens sembla impossible de creure.

Físicament ja no està entre nosaltres, però la lliçó de vida que ens va donar, no l'oblidarem mai.

Cambra de Comerç de Sabadell